

Harry Kusters kijkt terug op het verleden

door Kees van Kuilenburg

Het moet een bittere teleurstelling geweest zijn voor de familie dat de bazen in Den Haag een "echte Ollander" namen om het ZHB-depot in Sittard te beheren in plaats van zijn schoonzoon, die hij zelf op het oog had. De schoonvader van mijn vader, Jan Louis Willems, was sinds 1920 eerste beheerder van het depot waar het bier uit Den Haag werd afgevoerd. Na zijn vroege pensioen (55 jaar) als marechaussee wilde

afgevoerd en afgeleverd bij de horeca. Eerst in fusten, later ook in flesjes. Met een beugel als sluiting en later de kroonkurk. In die tijd ging dat bij alle grote brouwerijen zo. Ook vulde zogenoemde bottelaars het ZHB-bier af. Etiketten van bottelaars uit die jaren herinneren nog aan die periode. In 1930 werd Jan Louis Willems 65 jaar en stopte als beheerder. Het voornemen om zijn schoonzoon die job te bezorgen mislukte. Mijn vader had als gevolg van de crisis zijn baan bij de Staatsmijnen in Treebeek verloren.

"Niks aan de hand zei Jan Louis tegen mijn vader, dan begin je voor je eigen met het bottelen van het ZHB-bier", weet Harry Kusters uit overlevering. "Voor 8000 gulden werd een pand gebouwd, waar gewoond en gewerkt werd. Het begon goed, een aantal klantjes van het depot kwam naar ons toe. Van ZHB werd ook Trio-limonade afgenomen en in het zuiden verkocht", vertelt de Sittardenaar. In 1930 begon mijn vader zelf een limonadefabriekje. De limonade werd verkocht onder de naam PHK, later werd het Kusters en tot 1969 Cuba. "Tussen de 800 en 1000 flesjes limonade per uur werden in de beginfase afgevoerd. Verschillende soorten limonade", aldus de Sittardenaar,

naam surrogaat moest op het etiket worden gedrukt. Mijn vader schaamde zich rot".



Dat veranderde na de oorlog. De Amerikanen brachten de vruchtensappen mee. Verder moest de uitstraling flitsend zijn. Wat exotisch. Vader koos toen voor de naam Cuba en vanaf die tijd is de naam Cuba en geen Kusters meer. Die naam is ook vastgelegd".

Wat bier betreft was de Tweede Wereldoorlog moeilijk. Vanuit „Holland“ werd geen bier meer geleverd. "Met wat gesjoemel regelde vader bier van De Leeuw uit Valkenburg. Maar we moesten het zelf halen. Onze auto was verzegeld door de Nederlandse overheid en pa besloot om een paard en wagen te kopen en zelf het bier in Valkenburg op te halen.



„Niks aan de hand, je begint voor je eigen, zei m'n opa tegen mijn vader in 1929“

Jan Louis Willems niet stil blijven zitten en solliciteerde naar de job als beheerder van de nieuw op te richten bierbottelarij, annex limonadefabriek van de ZHB. Het was mijn moeder die op het notariskantoor werkte alwaar de akte werd gemaakt voor de stichting van dat bedrijf die hoorde dat die baan open stond en haar vader in seinde dat het wellicht iets voor hem zou zijn", vertelt Harry Kusters over de tijd dat de familie in het bier terecht kwam.

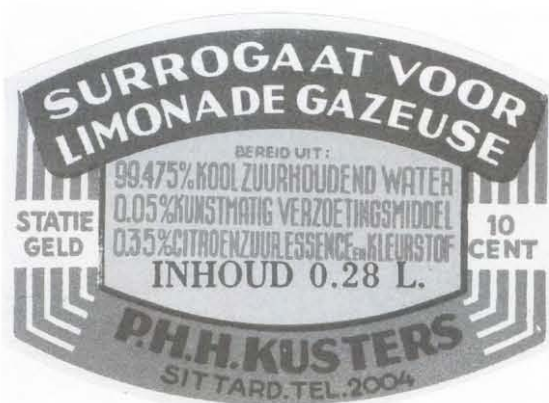
De brouwerij in Den Haag vervoerde het bier in fusten van 75 liter en meer per trein naar Sittard waar het vervolgens werd

die in 1952 als hulpe bij zijn pa in dienst kwam. Tot 1940 duurde de samenwerking met de Haagse brouwerij, toen door de oorlog de toelevering niet meer mogelijk was.

Nu is zijn zoon Harry de derde generatie-Kusters aan het roer van de onderneming. "In de oorlog werd er surrogaatlimonade gemaakt, waar geen suiker in zat. Die

De haverzak mee en dertig kilometer heen en weer terug en dat op een heuvelachtig terrein. Er ging een „wisselpaard“ mee om te helpen trekken als de een het te zwaar kreeg. Daar was je de gehele dag mee zoet", weet Kusters uit ervaring. Kusters bottelde Leeuw bier tot 1955 onder eigen merk.

De verkoop van limonade liep in de zesti-



Tot 1940 is er bij Kusters ZHB-bier gebotteld. Het bedrijf uit Sittard was hoofdagent van de Haagse brouwerij.



Honderden kratten gingen in vlammen op en flessen werden eveneens vernietigd.

ger jaren sterk terug en voor de kleine fabriekjes werd het moeilijk om hun producten te slijten. Kusters besloot in het voorjaar van 1969 om te stoppen en zich te richten op de levering van dranken aan onder andere ziekenhuizen, bejaardencen-

hebben 13 jaar lang in dit systeem geïnvesteerd, en met de hoogste omzet bewezen dat dit het mooiste tapsysteem is wat er bestaat, aldus Kusters.

Sinds die tijd werkt het bedrijf uit Sittard samen met bierbrouwerij Pott's uit het

iets van de brouwerijnaam in zit", legt Kusters uit. Nadat het tot voor kort alleen op fust van 12.5-, 30- en 50 liter verkrijgbaar was is het nu ook nog in beugelflesjes van 33 cl. onder eigen etiket verkrijgbaar. Het Pötje-etiket, inclusief het halsetiket,

“Nog steeds jong en dynamisch en gericht op de toekomst”

tra, de sport en dergelijke. “Andere bedrijven moesten stoppen, maar wij konden uitbreiden doordat we geleerd hadden om kapitaal vrij te maken voor dergelijke investeringen”.

In 1965 begon de samenwerking met Grolsch en dat agentschap duurde tot 2005, in het jaar dat het bedrijf het 75-jarig bestaan vierde. Volgens de Sittardenaar zijn er in die jaren duizenden fusten per jaar van het bier uit het oosten in het zuiden verkocht. Die samenwerking is beëindigd, vanwege het feit dat de Grolsch in het voorjaar van 2004 is gestopt met de handel in de 12.5 liter Partyfusten. Wij

Duitse Oelde. “Toen ik het bier voor het eerst dronk besepte ik dat ik in geen vijftig jaar een dergelijk mooi bier had gedronken. Een Godsgeschenk. Niet alleen mijn mening, maar ook van onze klanten”. Het bier wordt onder eigen naam afgevuld in Oelde. We hebben lang nagedacht over die naam, maar uiteindelijk is het Pötje geworden. In het Limburgs drinken wij een Pötje Beier, waarbij de rest van Nederland spreekt over een Potje Bier. Ook in Duitsland viel de naam goed. De brouwmeester riep uit “Liebe Herr Gott, toen hij de naam hoorde, zo mooi vond hij de vondst. Vooral ook omdat er ook nog



kan bij mij worden aangevraagd: Kees van Kuilenburg, 5 Meistraat 19, 2396 ED, Koudekerk aan de Rijn. Uiteraard een gefrankeerde antwoorder velop bijsluiten.



N.V. Zuid Hollandsche Bierbrouwerij den Haag
Reclame Auto 1937.

De reclame-auto van ZHB was bij verschillende evenementen in Sittard en omgeving te zien.